

Gudstjeneste i Skævinge & Lille Lyngby Kirke
den 21. april 2019

Kirkedag: Påskedag/A

Tekst: Sl 118,19-29; 1 Kor 5,7-8; Mk 16,1-8

Salmer:

SK: 219 * 236 * 222 * 233 * 240

LL: 219 * 224 * 236 * 222 * 233 * 240

”Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her.”

”Han er opstået, han er ikke her.”

”Han er opstået...”

Det er kernen i dagens evangelium. Egentlig behøves der ikke at blive sagt mere i dag. Det er derfor, vi er her i dag. Fordi han er opstået! Amen.

Denne dag sætter alt i perspektiv. Denne dag giver mening til Langfredag, Skærtorsdag, Palmesøndag, Julen, Pinsen og alle de andre søn- og helligdage. Denne dag giver mening til dåb og nadver. Denne dag giver mening til kirke og menighed. Denne dag giver mening over min morgenmad, når jeg kan runde den af med en morgenbøn og et Fadervor, inden min kone og jeg går til hver vores arbejde. Denne dag giver mening for livet. Denne dag giver mening for døden. Denne dag løfter håb og kærlighed op i en sfære med så meget større perspektiver end blot øjeblikkets lykkefølelse.

Denne dag giver mening til alt, hvad Jesus sagde og gjorde. Denne dag giver mening til alle løfterne fra Gud Herren helt

tilbage fra tidernes morgen. Denne dag giver mening til troen. Fordi "Han er opstået...".

Det giver mening, selv om det måske for skeptikeren kunne lyde modsat. For hvor ved vi fra, at han er opstået? Altså, hvor kan du spørge, hvor kan du tvivle? Jo, det ved vi fra en 2000 år gammel bog, hvori det er fortalt, at sådan har en engel fortalt det til nogle kvinder. Det giver ikke mening på det logiske plan. Der er så mange indvendinger, der kan pille hele meningen fra hinanden. Og gør vi det, så piller vi netop hele meningen fra det hele. Så ender vi i den totale meningsløshed.

"Han er opstået..." Jesu opstandelse er meningen i alt det andet. Uden Jesu opstandelse kan vi lige så godt tro på, at månen er en grøn ost. Alt andet mister sine perspektiver uden Jesu opstandelse. Alt andet reduceres til øjeblikkets lykke og overlevelse, og så snart øjeblikket er passeret, så er det perspektivløst, og således også det næste, og det næste osv. Endeløs perspektivløshed og meningsløshed. Øjeblikket er for så vidt kun sig selv, uden fortid eller fremtid. For kun øjeblikket i sig selv har betydning. Vi kommer til at leve i et tidsmæssigt tomrum, og alligevel prisgivet tidens gang. Det bliver ganske enkelt meningsløst. Hvorfor skal vi leve? Hvad sker der, når vi dør? Hvad er det større perspektiv for livet? Hvor går jeg hen, når jeg bliver magtesløs? Hvad er det guddommelige princip i tilværelsen? Hvad er samvittighed? Det er totalt meningsløst at spørge således. Tror vi, at mus stiller den slags spørgsmål? Tror vi, at spurve skal have krisehjælp, når ungen falder ud af reden og bliver ædt af en kat? Alt reduceres til øjeblikket, til instinkter og drifter og overlevelse i øjeblikket. Og når der ikke gives flere øjeblikke, så..., ja, hvad så?

Men vi skal ikke være forfærdede. Han er opstået...

Ja, netop.

Der vil være mennesker, der vil imødegå det, jeg her har sagt med den kritik, at det lyder som om, at mennesker, der ikke tror på Jesu opstandelse, lever i den totale meningsløshed. Det ville også være rigtigt, hvis Jesus var en eller anden lokal guru, der gjorde noget helt fantastisk og samlede en lille gruppe af fanatiske nørder. Men Jesu opstandelse har kosmiske dimensioner. Jesu opstandelse har mening for ALT. For ALLE. Jesu opstandelses perspektiver har konsekvenser for ALT og ALLE i hele universets ufattelige spændvidde og langt ind i menneskets dyb. Ja endog helt ind i dødens totale livløshed. Selv ondskaben må bøje sig for det faktum, at Han er opstået.

Jesu opstandelse er begivenheden i verdenshistorien. Kun de totalt uvidende er fritaget for at forholde sig til Jesu opstandelse. Alle andre er nød til at forhold sig positivt eller negativt til Jesu opstandelse. For Jesu opstandelse har betydning. Jesu opstandelse har givet verdensordenen helt nye perspektiver. Jesu opstandelse har givet os en levende Herre og Frelser. Jesus har taget hele verden og alt, hvad den rummer i sin hånd, ind i sin magt. Han har taget det hele ind i sine livgivende hænder, omsorgsfulde hænder, kærlige hænder – hænder mærket efter korsets nagler. Han lod sig bringe ind i øjeblikkets meningsløse jagt på at skabe mening. De troede, det gav mening at slå ham ihjel. Men meningen udeblev, forduftede med øjeblikket. For kun han er meningen, hvilket han bekræfter med sin opstandelse.

Ok, så vil der være dem, der imødegår dette med kritikken, at hvis det er sandt, hvad jeg siger, så er det vel egentlig også lige meget om vi tror på det eller ej, for vi er jo alligevel en del af den nye verden. Den kritik og holdning må jeg på det kraftigste imødegå.

Jesu opstandelses betydning for verden og dens mennesker kan sammenlignes lidt med solen. Jeg bryder mig ikke ret meget om at sidde i solen. Jeg søger altid skyggen. Alligevel har jeg også glæde af solen. For selv i skyggen er der jo lys. Ikke så meget som ude i solen. Der er heller ikke helt så varmt i skyggen som i solen. Men det er jo ikke sådan, at mine kone sidder i solen i den ene side af terrassen, og siger hun: hvor er det dejligt med solskin, at jeg så fra min skyggefulde side af terrassen siger: hvad for en sol? Men vis jeg virkelig vil have den fulde glæde af solens lys og varme, så må jeg rykke ud i den.

På samme måde nyder alt godt af Jesu opstandelse. Men vil vi have den fulde glæde og det fulde ”udbytte” af perspektiver og aspekter af Jesu opstandelse, så må vi møde budskabet ”Han er opstået...” med et ”Ja, sandelig, Herren er opstanden!” Så må vi tro sandheden deri. At fornægte/benægte Herrens opstandelse vil være som at sidde i skyggen og benægte at solen varmer og lyser op.

”Han er opstået...” Ja, sandelig, Herren er opstanden! Det er tro. Og troen er døren til den fulde åbenbaring af Guds kærlighed i Jesus Kristus. Troen er den dør, der åbnes med vort ”Ja, sandelig, Herren er opstanden”, og hvorigennem den opstandne Herre og Frelser Jesus Kristus kommer til os og lader sin Himmelske herlighed overstråle og omslutte os, således at vi kan se, at vore liv ikke bare får mening fra det ene øjeblik til det næste; men har mening helt ind i evigheden. Fordi vore liv har mening fra ham, med ham og i ham. I ham som er fra evighed og til evighed. I ham, som velsignet kommer i Herrens navn. I ham, som er opstået...!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen.